

אבנר יעקב

7 בדצמבר 1950 - 18 באוקטובר 1973

כ"ח בכסלו תשי"א - כ"א בתשרי תשל"ד

ילדותו

יעקב נולד במושב "אלקוש" בגליל, להוריו מרים ועובדיה,

אשר עלו מתימן בשנת 1949.

ב-1954 עקרה המשפחה למושב אחיהוד ושנה אחר כך

למעברת "עזרה- וביצרון" שליד ראשון לציון. יעקב גדל

במעברה עד גיל שמונה ואחר כך עבר עם משפחתו לרמת

אליהו, הנמצאת במערב ראשון לציון. ביישוב זה מתגוררים

שלושה מאחיו של יעקב עד היום; דוד, אילנה ויורם ובני

משפחתם.

נערותו

יעקב סיים כיתה ח' בבית הספר היסודי "ויתקין" ברמת אליהו ולמד זמן מה מסגרות בבית ספר מקצועי אך בית הספר נסגר ויעקב נאלץ להפסיק לימודיו.

ביהם הממלכתית-יוסף ויתקין

תשכז

ח"י למדינת ישראל

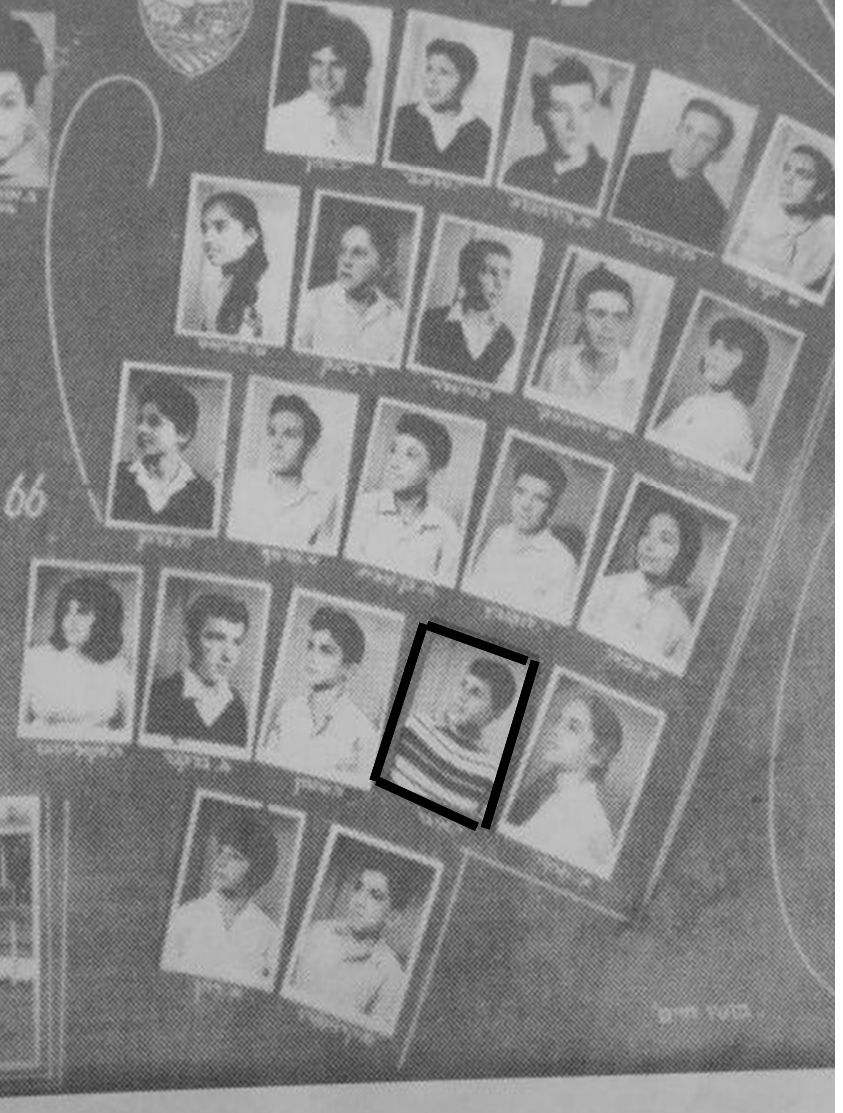
מחזור ח'

1965

66

מבצע "מרבד הקסמים" -

משפחת אביבי עלתה מתימן לישראל בשנת 1949 במסגרת מבצע "מרבד הקסמים". המבצע נמשך 15 חודשים. 50 אלף יהודים עלו לארץ מתימן ב-378 טיסות ומתוכם גם משפחתו של יעקב. יהודי תימן הובלו במסע ארוך ומסוכן לעדן ושם הועלו למטוסים. בישראל שוכנו העולים החדשים במעברות, בעיקר במרכז הארץ.

עולי "מרבד הקסמים" במטוס,
בדרכם לישראל.

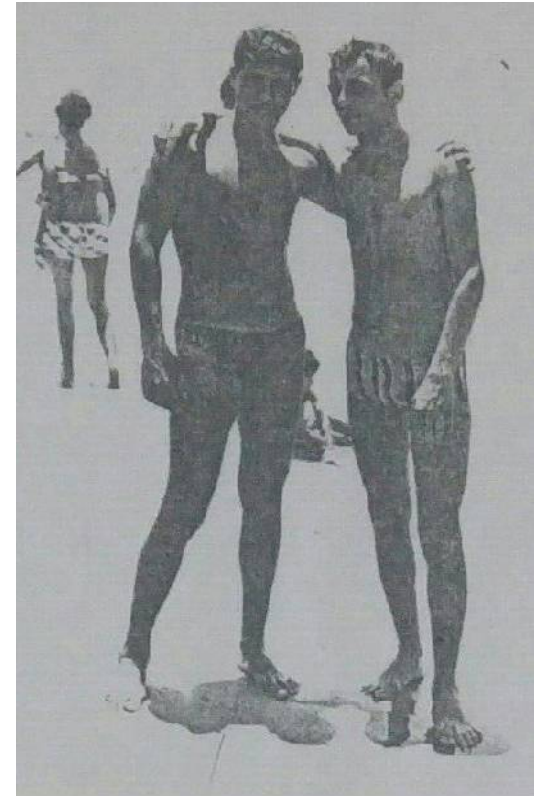
עולי "מרבד הקסמים" מחכים בשדה
התעופה לפני העלייה למטוס.

עיסוקיו של יעקב-

יעקב התגייס בנובמבר 1986, למד לנהוג ושירת כנהג עד נובמבר 1971. אחרי שחרורו נח זמן מה והתחיל לעבוד כנהג בחברת תובלה. לאחר זמן קצר הוא היה מעורב בתאונה ורישיונו נשלל ממנו לחודשיים.

כעבור שנה הוא יצא זכאי במשפט שנערך לו אך הוא לא חזר למקום עבודתו.

מעתה ואילך לא הייתה לו עבודה קבועה: זמן מה עבד
ב"תדיראן", אחר כל מילא מדי פעם את מקומם של נהגי
תובלה שנקראו לתובלה, הוא עבד כמכונאי וכמסגר
ובמקביל למד לנהוג בטרילרים. "תמיד היה מסתדר"
העיד עליו אביו לצוות בבית יד לבנים.
בקיץ 1973 עבד כמציל בים, כשמכריו מכנים אותו "כושי"
כיוון שעורו היה שזוף משהייה ממושכת לשמש. בקיץ זה
ארע מקרה יוצא דופן ומרגש בו הציל יעקב מטביעה שני
אנשים: יהודי וערבי.

תכונות

יעקב היה אדם טוב לב, רחמן, אהוד, נאהב ואוהב,
כאשר אהבתו הגדולה בחייו הייתה לבע"ח. הוא נהג
שעות לטפל ביונים ובכלבים שגידל בביתו ובלול
המשפחתי.

יעקב היה אדם חרוץ, אחראי ומסור שהיה מוכן
להקריב מעצמו הכל כדי לשמור על משפחתו ומכריו.

תחביבים

הוא הרבה לרקוד בדיסקוטקים, לבלות בדיזינגוף ולשחק קלפים עם חבריו. הוא אהב מאוד להצחיק ולבדר, ובחתונות במשפחה היה עולה על הבמה כדי לשיר ולחקות את קולותיהם של זמרים מוכרים, בדרנים וחברים. יעקב אהב לקרוא ספרים ורומנים ובכל יום שישי קרא קבוע את עיתון "מעריב".

עם חברתו לה עמד להינשא
בתקופת שירותו הצבאי.

מלחמת יום הכיפורים-

המלחמה פרצה בהפתעה מוחלטת לישראל ביוזמת מצרים וסוריה, ביום הכיפורים תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, ב-2 אחר הצהריים בערך. עוצמת ההתקפה ופתאומיותה העמידו את מדינת ישראל באחד האתגרים החמורים בתולדותיה מאז מלחמת העצמאות. המלחמה נמשכה עד ה-21 באוקטובר ברמת הגולן, בחצי האי סיני ובגדה המערבית של תעלת סואץ.

המלחמה שפרצה בעקבות קיפאון מדיני ממושך לכדה את מדינת ישראל באווירה של שאננות, רגיעה ובלא הכנה צבאית נאותה. המלחמה הבלתי צפויה הכתה בהלם את אזרחי המדינה, פגעה באיזונו שלל צה"ל וחרתה צלקת עמוקה בנפש רבים בישראל.

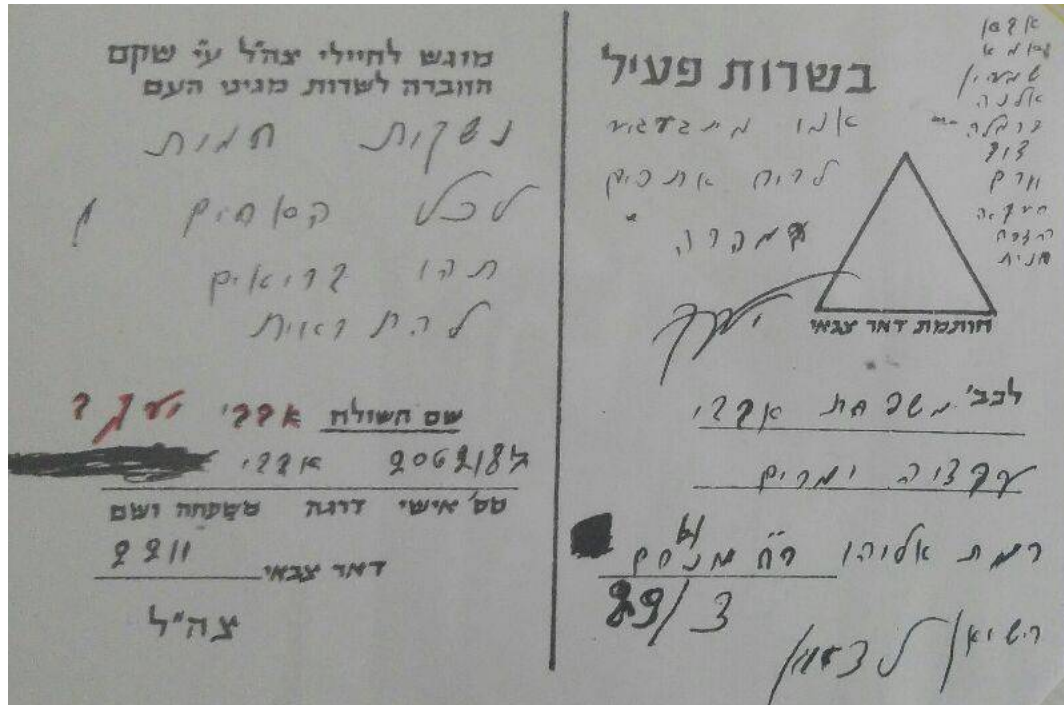
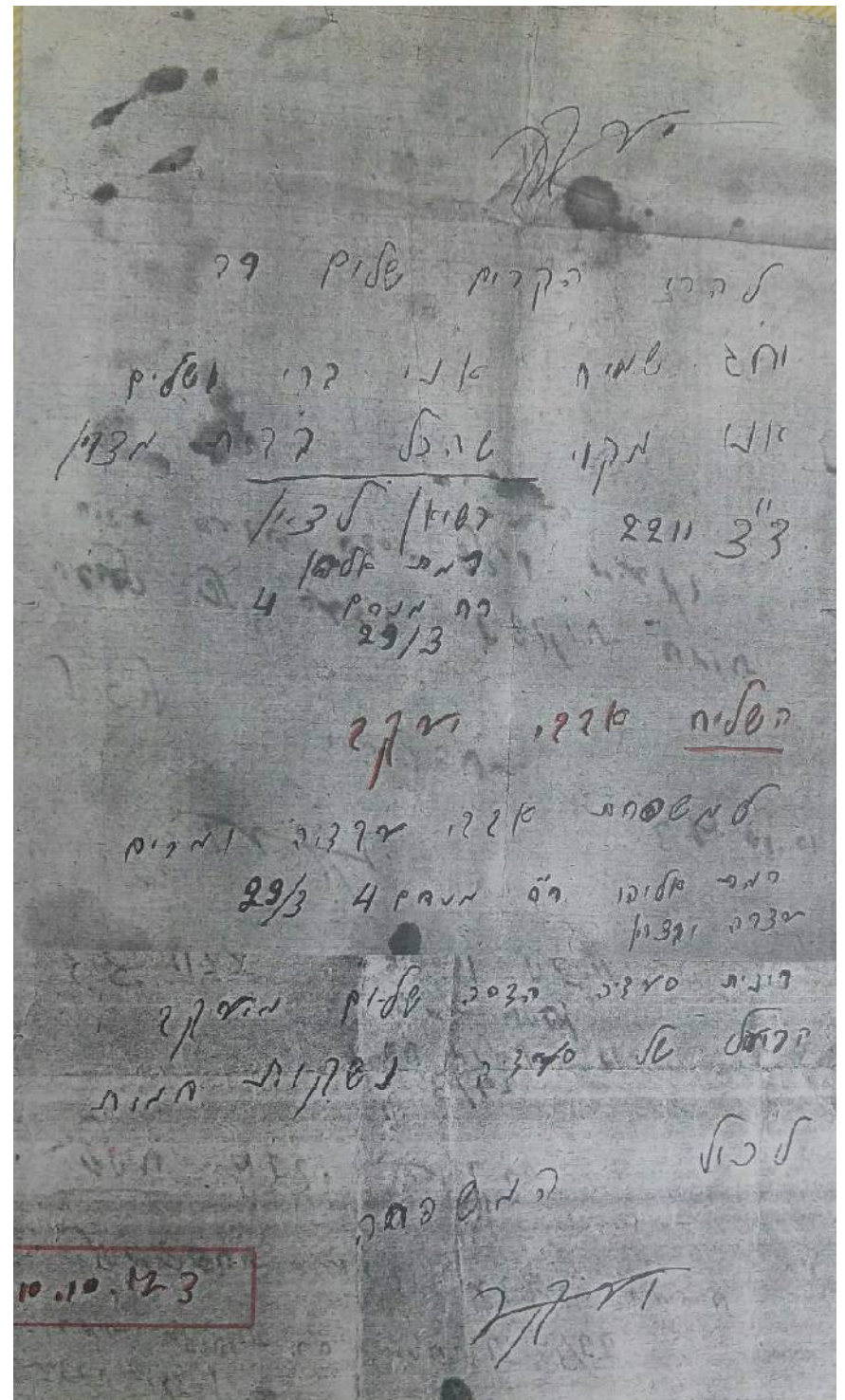
צה"ל הכה את הצבאות הערבים, אך בעקבות מעמדה
המעורר של ישראל המדינה נאלצה לוותר על
זכויותיה במלחמה ואף לסגת משטחים שכבשה
במלחמת ששת הימים ב-1967.

יעקב נקרא להתגייס לשירותו של צה"ל מיד בפרוץ
המלחמה ושימש כנהג משאית. לאחר קרבות
ההבקעה וצליחת התעלה היה על יחידתו של יעקב
להעביר תחמושת לצד המערבי של תעלת סואץ.

ביום בו התגייס יעקב למלחמת יום כיפור.

גלויה
אותה
שלח
יעקב
בתקופת
המלחמה.

המכתב אותו שלח יעקב למשפחתו
שמונה ימים לפני מותו.

האסון הנורא - 18.10.1973

ב-18 באוקטובר 1973 ירדה שיירתו של יעקב בכביש המוליך לכיוון האגם המר "ציר הכביש". הכביש היה נתון לאש המצרים ותוך כדי הפגזה ארטילרית כבדה נפגע כלי הרכב בו נהג יעקב והוא נהרג. כל אותה עת ניסו המצרים לתקוף את ראש הגשר שהקים צה"ל בגדה המערבית כשמטרתם- ניתוק הכוחות.

ב-22 לאוקטובר הסכימה מצרים להפסקת אש אבל הקרבות נמשכו עוד יומיים. כוחות שריון וצנחנים של צה"ל שפעלו בגדה המערבית של התעלה ניתקו את הארמיות המצריות מעורפן.

מכתב המודיע למשפחת אביבי על מותו הוודאי של יעקב.

ספכ"ל / אכ"א
המרכז לאיחוד ועודדים

18.12.1973

ארי: משפחת אביבי הנכבדה,

הודק:

עם תום החקירה בענין יקרבים
ואביבי יעקב ז"ל הנני אהיה אגב צדקתו
הזמיק יא נפאתו.

וצננים אמתינו בתענה אונתו
הפקדים ביני המינצו אליתי אנצרים.

בכבוד רב,
סין בבאי שאוטר

ה"ה
מ"ש 14.73
ב"ה חשוון תש"ל

משפחת אביבי היקרה,

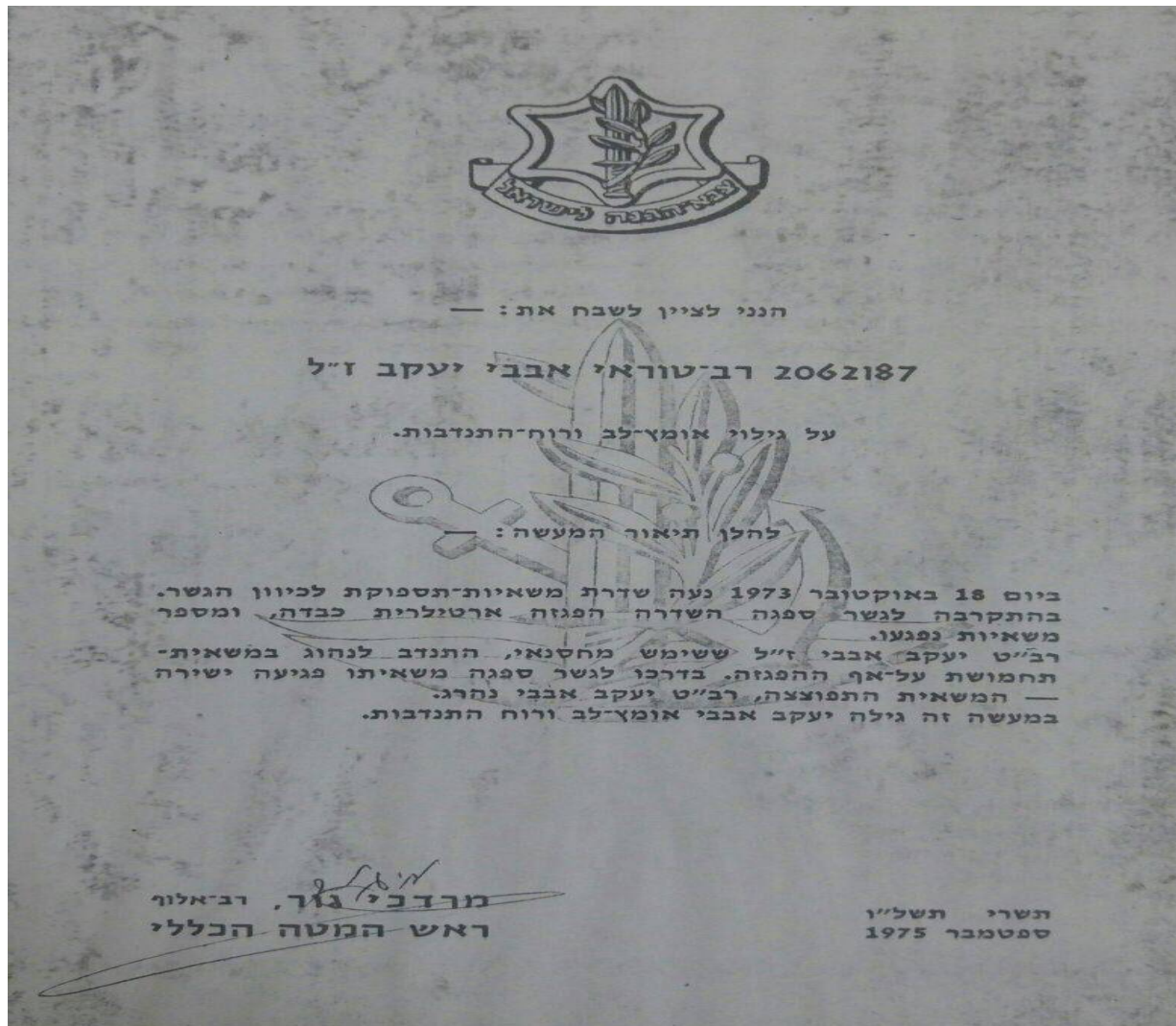
קודם ששני אל נאמר ז"ל, פקטו
המקרה אל מתי האלואים שמעון אביבי
לבקש מתי אברי אלו אל אחי הנדבר,
אביבי יעקב.

הוצאתו אשמעון כי בצדק יול
מרכיז אטפול אנצרים המוסר
אין פורמציה מוסמכת אל אנצרים אהוא
אמר טווחי ובורה אקלוו אילך
אחלקלי עם המרכיז. אפי מנצול
הצה מנצלות קיבורו אינציתים.

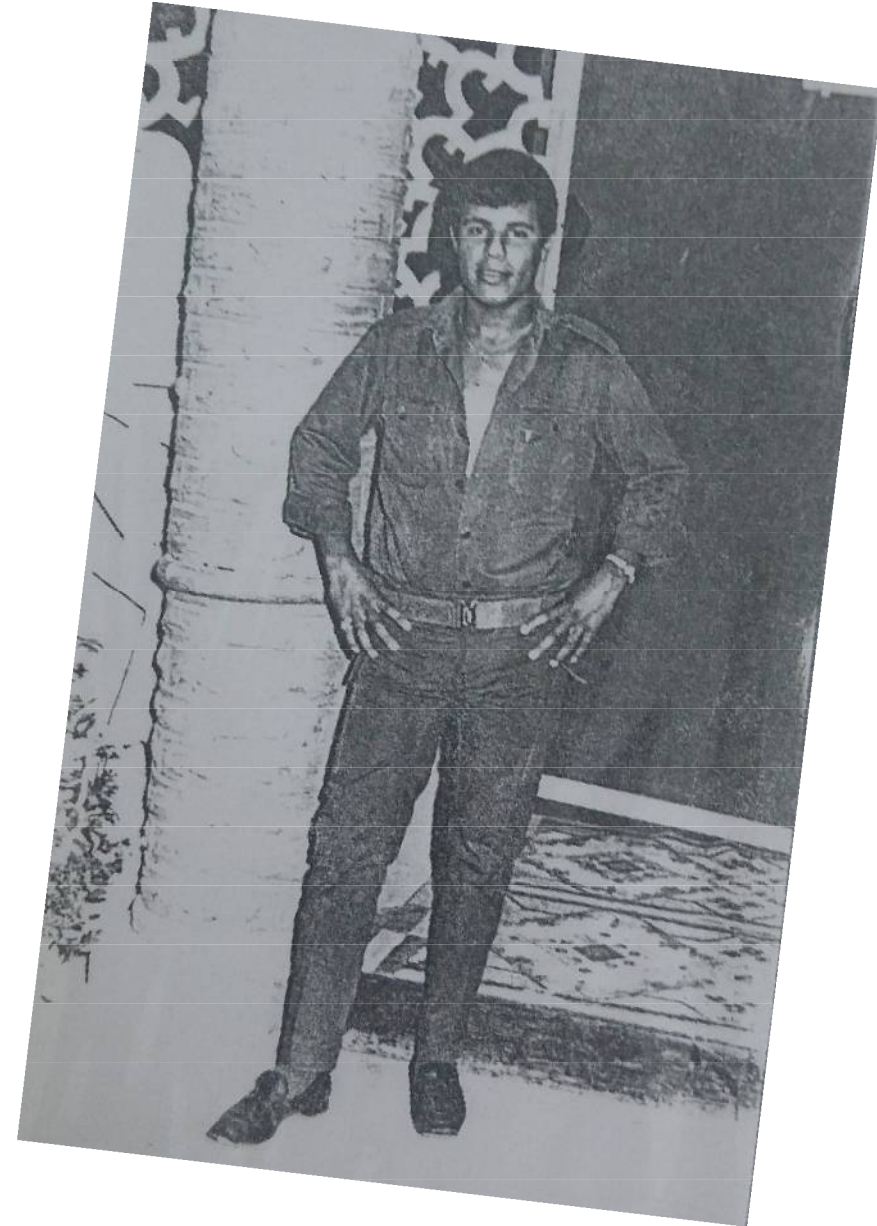
אכן, אל קבאתם הוצאה
מקצין העיר איקורים אנצרי
אמנצמם אקבו פטיסו נאספות,
איינא אפנת אוחודת קשר אמנצמול
בקריה בתל-אביב אפי האלופין
69-2016 ואקל פגיטה אולות
עם נציע אל הווחידה
אפי נאלח אכמ אל טוב,
נש"ן ונחיק פון.

המכתב שנשלח למשפחת אביבי מרס"ן יצחק כהן המוסר לה אינפורמציה בקשר להיעדרות בנם יעקב.

במסירותו ובלחימתו העיקשת להוביל תחמושת קדימה אל הכוחות הקדמיים אפשר יעקב את המשך הלחימה והניצחון. יעקב נהרג כאשר הוא מבצע את אחת המלאכות הקשות והחשובות במלחמה זו, הבאת תחמושת ללוחמים במערב התעלה.

"הצבי ישראל על במותיך חלל איך
נפלו גיבורים. מדם חללים מחלב
גיבורים קשת יהונתן לא נסוג אחור
וחרב שאול לא תשוב ריקם...
מנשרים קלו מאריות גברו. צר לי עליך
אחי יהונתן נעלמת לי מאוד. איך נפלו
גיבורים ויאבדו כלי מלחמה."

יעקב אביבי עם חבריו לנשק.

עריכה: גל סעיד

בית ספר: רביבים מקיף ז'

שנה: 2016 תשע"ז.